

Anders

Sitter vid köksbordet och petar med nageln fläsk mellan tänderna och tänker att det är antingen för att det fastnar fläsk mellan tänderna eller på grund av nervös mage som jag har dålig andedräkt. Om jag nu har dålig andedräkt, jag vet inte - ibland får jag för mig att jag alltid har dålig andedräkt. Det har också hänt, de sista åren, då jag plötsligt stannat och vänt mig om att jag har mötts av dålig lukt, och därefter snabbt tittat mig omkring för att se om någon i närheten kan ha luktat illa: men inte. Jag har varit ensam, det har varit långt till en annan människa.

Löven har bara på en vecka färgats till rött gult och brandgult och jag säger till min tonårige son: "löven har på bara en vecka bytt färg". Han säger ingenting, hugger gaffeln i en bit fläsk, tuggar med nedböjt huvud och jag fortsätter att titta ut.

Min son ser nu på mig. Han säger djupt allvarligt utan att harkla sig eller flacka med blicken: "Varför tog det slut mellan dig och mamma, du kan säga som det är". Jag lyckas hålla mig på rätt sida av att svälja hårt och snegla mot fåtöljen, som min pappa skulle ha gjort. Åratal i psykoterapi har ändå gjort nytta, nästa generation blev i mitt fall bättre.

*

Om att hålla undan: att bära ut soporna, diska, dammtorka, trava morgontidningarna, skura fläckar och fett. Att göra gymnastik, armhävningar, ta regelbundna promenader; att fylla lungorna med luft, stärka hjärtat, sträcka på stela muskler och räta på förtorkade leder. Det är en ojämnhet. Jag vet, jag för den, kampen. Och jag kommer att förlora.

*

Jag tänder ett ljus. Det doftar av tändstickan varje gång fuktig sommarstuga och sjuttio och sextio och ledmotiv från Tredje mannen ur en turkos väckarklocka på armstödet av en galonklädd kökssoffa. Min son ser på mig igen, till kaffet. Jag tittar tillbaks vid sidan om ljuslågan, lyfter sedan fram glasögonen till nästippen och börjar läsa ur en tidning. Sonen reser på sig och när han passerar min plats så krafsar han mig i förbifarten lite på huvudet. Det gör han nog inte för att jag är den nedslitne av oss två, utan av kärlek. Han gillar mig helt enkelt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Per Teofilusson med Poeter.se id #8321 innehar upphovsrätten